• پنجشنبه ۲ مهر ۱۴۰۵ • ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸ • ۲۴ سپتامبر ۲۰۲۶ • سال سی‌ودوم • شماره ۹۱۳۱ • ۱۲ صفحه • قیمت در سراسر کشور: ۲۰۰۰۰ تومان

ایران

رئیس جمهوری در سازمان ملل راهبرد ایران در مقابل ایده جنگ‌طلبانه آمریکا را مطرح کرد

قدرت برای صلح

- ثابت کردیم که برای دفاع از خود از جنگ نمی‌ترسیم و برای صلح از مذاکره نمی‌گریزیم.
- ملت ایران در برابر زور سر خم نخواهد کرد و متجاوزان را پشیمان خواهد کرد. این چیزی است که باید ترامپ و کسانی که می‌خواهند قلدری کنند، بفهمند.
- اسرائیل ۷۰ هزار نفر را در غزه قتل‌عام کرد و ایران در پشت میز مذاکره بمباران شد.
- بمب اتم در اسرائیل است اما بازرس‌ها در ایران. اسرائیل می‌کشد ولی ایران تحریم می‌شود و این یک تراژدی است.
- جهان بدون داشتن قدرت خطرناک است، اما جهانی که فقط زبان قدرت بفهمد امنیت پایدار نخواهد داشت.

ارزیابی ۱۶ دیپلمات، استاد دانشگاه و فعال سیاسی از مواضع پزشکیان در سازمان ملل

ابراهیم متقی، شهروز شریعتی، مجتبی امانی، مصطفی اعلایی، علی فکری، صباح زنگنه، اکبر ولی‌زاده، حمیدرضا جلایی‌پور، حسین نورانی‌نژاد، اسماعیل گرامی‌مقدم، محمد نعیمی‌پور، ابوالحسن نواب، عباس گودرزی، روح‌الله لک علی‌آبادی، امیررضا واعظ آشتیانی و یعقوب رضایی.

Getty Images

سرمقاله

«قدرت برای صلح» در برابر «صلح از طریق قدرت»

هادی خسروشاهین
سردبیر

نطق شب گذشته پزشکیان در مجمع عمومی سازمان ملل شاهکاری غیرمنتظره بود. رئیس جمهوری دقیق و بدیع صورت بندی جدیدی از دکترین سیاست خارجی ایران ارائه کرد. آنچه در کانون این سخنان قرار می‌گرفت در واقع تز اصلی پزشکیان برای سیاست خارجی بود و در عین حال به‌وضوح قدرت غیریت‌سازی خودش را به رخ می‌کشید. «قدرت برای صلح» نه «صلح از طریق قدرت» از ترکیب دو کلیدواژه به ظاهر متضاد شکل می‌گیرد اما در واقع با هنرمندی به یک یگانه وزین و تئوریک تبدیل می‌شود. اگر در «صلح از طریق قدرت»، قدرت تبدیل به غایت می‌شود و صلح محصول اعمال قدرت است، در «قدرت برای صلح» قدرت ابزار حفظ امکان صلح است، نه جایگزین صلح. در این چارچوب «برای دفاع از خود از جنگ نمی‌ترسیم» معرف قدرت است و «برای صلح از مذاکره نمی‌گریزیم» مصداق عینی برای صلح و صلح خواهی ایران. در این چارچوب قدرت بر پایه بازدارندگی و نه جنگ طلبی تعریف می‌شود و سویه اصلی آن نیز بطور طبیعی ابراز تهدید معتبر در مقابل دشمن خواهد بود. حتی در مرحله شکست بازدارندگی و عملیاتی شدن نبرد متجاوزانه باز آنچه از جنبه قدرت مورد توجه قرار می‌گیرد؛ دفاع جانانه است و نه جنگ طلبی. در واقع در ادبیات پزشکیان قدرت، استفاده از نیروی نظامی در مواقع اضطرار و حتی ابراز تهدید معتبر همگی مقوم بازدارندگی و صلح هستند. بدین ترتیب واژگانی که حتی در روابط بین‌الملل بعضاً به عنوان دوگانه‌های مفهومی تصویر می‌شوند، در این نطق همه اجزایی از کلان طرح صلح در سیاست خارجی هستند.

علاوه بر این ما در تز رئیس جمهوری با زنجیره مستحکمی از مفاهیم و کاربست آنها برای تحقق صلح و ثبات بین‌المللی مواجه هستیم. در این زنجیره قدرت عامل بازدارندگی و همینطور عامل موفقیت در دفاع از خود تلقی می‌شود. در همین بستر (نه در سناریوی جایگزین یا رقیب)، مذاکره به مثابه راهی جهت برقراری اعتماد و سپس حل اختلافات به تصویر کشیده می‌شود و همینطور پیشبرد چندجانبه‌گرایی و احترام به حاکمیت داخلی بازیگران، تأمین کننده صلح و ثبات بین‌المللی خواهد بود.

اما پزشکیان در نطق مجمع عمومی سازمان ملل تنها بر عناصر مقوم «قدرت برای صلح» تمرکز نمی‌کند بلکه تلاش می‌کند با تشریح عناصر گفتمان رقیب‌اش یعنی «صلح از طریق قدرت» و پیامدهای ضد بشری آن و ضدیت‌اش با صلح و ثبات بین‌المللی، رجحان تز خود را به رخ بکشاند. او در این مسیر با در دست گرفتن تصاویر جنایات آمریکا و اسرائیل در میناب و لامرد به‌خوبی نشان داد که «صلح از طریق قدرت» نه تنها صلح نیست بلکه تزی است که صرفاً به آنتی تزش پر و بالی برای حاکم کردن سیاهه جنگ بر نظام جهانی می‌دهد. اما پرسش مهمی در اینجا خلق می‌شود که چگونه استفاده از واژگانی مشابه در دو تز به نتایج متباین ختم می‌شود. پزشکیان تقریباً با تصویرسازی‌های متعدد به وضوح به این تباین معنایی پاسخ می‌دهد. بر این اساس می‌توان قدرت در تز آمریکایی را معادل زور در نظر گرفت و صلح را هم نه صلح بین‌المللی که صلح آمریکایی قلمداد کرد. منظور از صلح آمریکایی نظمی است که در آن قدرت هژمونیک، قواعد و حدود قابل قبول رفتار سایر بازیگران را تعیین می‌کند.

در چنین بستری، استانداردهای دوگانه در مواجهه با جنگ و صلح؛ بی‌عدالتی‌های بین‌المللی و استفاده ابزاری از حقوق بشر و پرونده‌های اتمی امکانی برای تحقق می‌یابد و همچنین به دلیل پیگیری سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه توسط کاخ سفید نتیجه‌ای جز صلح آمریکایی از تز «صلح از طریق قدرت» عاید جهان نمی‌شود. اما پزشکیان با اشاره به اینکه «ایران خواهان جنگ نیست و راه آینده گفت‌وگو، اعتماد، احترام به حاکمیت کشورها و چندجانبه‌گرایی است.» وجه تمایز گفتمان ایرانی را با تز آمریکایی آشکارا نشان می‌دهد. بدین ترتیب درست در نقطه مقابل تز ترامپ و رفقایش، قدرت و صلح در تز رئیس جمهوری ایران معنایی دیگر پیدا می‌کنند. در اینجا قدرت نه به مثابه زور که همپای ظرفیت و آمادگی برای دفاع از خود تعریف می‌شود و صلح نیز در قد و قامت جهانشمول آن ظاهر می‌گردد تا امکانی برای زندگی یکی در کنار دیگری فراهم شود. البته اگر دقیق‌تر بنگریم، صلح مد نظر پزشکیان بجز تز حاکم بر کاخ سفید «دیگری گفتمانی» دومی هم دارد و آن آرمان صلح در نظریه ایده‌آلیست‌های روابط بین‌الملل است. در واقع از همین وجه تمایز، بازدارندگی به مثابه هدف گیری رئالیست‌ها برای تحقق صلح بین‌المللی امکان ظهور و بروز می‌یابد والبته دوری جستن از خوشبینی افراطی آرمان‌گرایان برای کشوری که دو جنگ سنگین را با یک قدرت بزرگ بین‌المللی با موفقیت پشت سر گذاشته، چندان دور از ذهن هم نیست.

اما صرف نظر از بعد نظری این نطق، سخنرانی روز گذشته پزشکیان در نیویورک را باید اولین روایت راهبردی منسجم ایران پس از جنگ قلمداد کرد و به همین دلیل هم مخاطبان این نطق غیرمنتظره از اهمیت بسزایی برخوردار می‌شوند. به نظر می‌رسد تصویرها و مثال‌های الحاقی «قدرت برای صلح» که در جای جای سخنان رئیس جمهوری وجود دارد، اول از همه پیام روشنی به طرفداران «صلح از طریق قدرت» است که ایران بخشی از راهبرد صلح جویانه خود را به دفاع همه جانبه اختصاص داده است و البته این پیام برای افکار عمومی بین‌المللی خوف‌ورجایی هم ایجاد نمی‌کند چرا که ایران دفاع میهنی را در مقابل مذاکره و گفت‌وگو تعریف نکرده و اتفاقاً در روایت راهبردی‌اش برای توان نظامی و توان دیپلماتیک جایگاه همسنگ تعریف کرده است.

و شاید مهم‌تر از همه، منطق «قدرت برای صلح» فقط در سیاست خارجی قابل خواندن نباشد. اگر قدرت در برابر دیگری برای دفاع و مذاکره در برابر دیگری برای صلح تعریف می‌شود، در سیاست داخلی نیز می‌توان از همین منطق برای فهم وفاق استفاده کرد: حفظ انسجام و قدرت ملی نه برای حذف دیگری، بلکه برای فراهم کردن امکان گفت‌وگو و همزیستی سیاسی.

شاید مهم‌ترین آزمون «قدرت برای صلح»، نه فقط در بیرون از مرزها که در درون مرزها باشد.

گروه سیاسی - رئیس جمهوری، اعلام مواضع مردم و کشور ایران در سازمان ملل را با نمایش تصاویری از رهبر شهید و دانش‌آموزان شهید مدرسه شجره طیبه میناب همراه کرد تا همزمان که از عزم و اراده ایران برای دفاع سخن می‌گوید، جهانیان را به این مهم نیز رهنمون شود که ما قربانی تجاوز آمریکا و اسرائیل هستیم. آنکه باید مورد محکومیت و شماتت قرار گیرد، آنکه ناقض حقوق بین‌الملل و حقوق بشر بوده، آنکه مرتکب جنایت جنگی شده و آنکه جنگ و سیاست ترور را شروع کرده، دولت ایالات متحده و رئیس جمهوری آن است. پزشکیان همچنین تأکید کرد که ما برای دفاع از خود از جنگ نمی‌ترسیم و برای صلح از مذاکره نمی‌گریزیم و تا پای جان برای دفاع از ایران عزیز ایستاده‌ایم. رئیس جمهوری استانداردهای دوگانه غرب به رهبری آمریکا را نیز مورد انتقاد قرار داد و گفت: «بمب اتم در دست رژیم اسرائیل است اما بازرسی‌ها از ایران طلب می‌شود. اسرائیل می‌کشد، اما ایران تحریم می‌شود و این یک تراژدی است.» مشروح سخنان رئیس جمهوری در هشتادویکمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد به شرح زیر است:

بسم‌الله الرحمن الرحیم

آقای رئیس؛ آقای دبیر کل؛ خانم‌ها و آقایان!

من متنی آماده کرده بودم که خدمت شما ارائه بدهم. دیروز رئیس جمهوری آمریکا گفت ما تروریست هستیم. ما قربانی تروریست هستیم. از ایرانی می‌آیم که رهبر ما را این‌ها ترور کرده‌اند، بی‌هیچ دلیل قانونی، بی‌هیچ برهانی، از ایرانی می‌آیم که در حقیقت مدرسه‌ای را بمباران کردند. این بچه‌ها را می‌بینید، بمباران کردند و کشتند، با اسلحه‌هایی که آمریکا و اسرائیل استفاده می‌کردند. هیچ گناهی نداشتند، هیچ جرمی مرتکب نشده بودند.

لامرد، یکی از شهرهای کوچک ایران است. سالن ورزش است. بچه‌ها آنجا ورزش می‌کردند. آمریکا آنجا را با بمب‌های خوشه‌ای که به چند هزار تکه تقسیم می‌شد، بمباران کرد. دانشمندان ما را شهید کردند. مردم، زنان و بچه‌ها را، کودکان بی‌گناهی که در حقیقت هیچ گناهی مرتکب نشده بودند. کسانی که تروریست هستند و تروریست تربیت می‌کنند، به ما می‌گویند شما تروریست هستید. ما از خودمان فقط دفاع می‌کنیم. ما تروریست نیستیم.

مردم بی‌گناه ما در حقیقت آماج حملات ناجوانمردانه‌ای هستند که اینها بر کشور ما تحمیل کردند و ما با قدرت دفاع کردیم. آمریکا و اسرائیل با آخرین تکنولوژی و تجهیزات به ما حمله کردند و مردم ما با قدرت ایستادند. ولی ما در مقابل‌شان سر خم نکردیم و زدیم. اما ما مردم را نزدیم. از سرزمین‌هایی که آمده بودند، تجهیز شده بودند، به مدرسه ما، به بیمارستان ما، به دانشگاه ما، به پل‌ها و زیرساخت‌های ما، حمله کردند. تمام اینها خلاف قوانین بین‌المللی است. من وقتی مسئولیت به عهده گرفتم، روز اول اسماعیل هنیه را در تهران ترور کردند. اسرائیل هر دولتی را، هر حکومتی را، هر منطقه‌ای را دلش می‌خواهد بمباران می‌کند و ترور می‌کند.

در غزه بیش از ۸۰ هزار انسان بی‌گناه را قتل‌عام کردند. بیش از صد هزار انسان آواره است. آنها خیابان بودند برای اینکه از ایرانمان دفاع کنند و برای اینکه اجازه ندهند کسانی را که آمریکا و اسرائیل تهییج کرده بود اسلحه دستشان داده بود، بیایند و ناامنی در داخل کشور ایجاد کنند. ۷ ماه است که مردم ایران شبانه‌روز در خیابان هستند، مردم قدرت ما هستند و ما با قدرت مردم ایستاده‌ایم، ایران باید اینقدر قدرتمند باشد که بقا و پیشرفتش را تهدید نکنند، آنقدر مسئول که قدرتش را برای سلطه به کار نگیرد و آنقدر دوراندیش که امنیت خود را در ناامنی همسایگان جست‌وجو نکند.

درباره دفاع ایران، ما سامانه دفاعی‌مان را برای آن ساخته‌ایم که هیچ‌کس تصور نکند بمباران شهرهای ایران بی‌پاسخ خواهد ماند. قدرت نظامی ایران برای دفاع است، اما روشن می‌گوییم ما برای دفاع از کشورمان از هیچ کسی اجازه نمی‌گیریم. انرژی را ما برای توسعه می‌خواهیم. سال‌هاست درباره برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران با زبان سانتریفیوژ، غنی‌سازی، تحریم و بمب سخن می‌گویند، اما برای ملت ما فناوری هسته‌ای بخشی از حق توسعه است. انرژی هسته‌ای برای بیماران ما درمان، برای کشاورزی امنیت غذایی، برای صنعت، فناوری و برای آینده برقی پایدار است.

ایران نمی‌پذیرد دانش هسته‌ای امتیاز انحصاری چند کشور باشد. ایران سلاح هسته‌ای را عامل امنیت نمی‌داند، اما از حق خود برای علم، صنعت و انرژی صلح‌آمیز نیز صرف‌نظر نخواهد کرد. به صراحت می‌گوییم نه سلاح هسته‌ای، نه با ابزار و تکنولوژی‌هایی که در اختیار دارند در حال نسل‌کشی هستند. بعد می‌گویند دیگران تروریست هستند، اینها عامل ناآرامی‌اند. ما عامل ناآرامی هستیم؟ ما که می‌خواهیم مستقل زندگی کنیم، نمی‌خواهیم سر خم بکنیم، ما عامل ناآرامی هستیم و آن‌هایی که دارند ترور می‌کنند، می‌کشند و جنایت می‌کنند، عامل امنیت و صلح‌اند!

اصلاً هیچ‌کدام از قوانین بین‌المللی را اینها مراعات نمی‌کنند. این آن چیزی است که ما با آن مواجهیم. ما چیزی نمی‌خواهیم، ما پاسخ خودمان را یافته‌ایم. قدرت لازم داریم، زیرا ملتی که نتواند از خودش دفاع بکند، لهش می‌کنند. این دنیا، دنیایی است که قدرتمندانشان به جای آنکه به فکر مردم، انسانیت و عدالت و دموکراسی باشند، عامل ویرانی و تخریب و نابودی‌اند.

هر کسی را می‌خواهند تخریب بکنند، اسم تروریست رویش می‌گذارند. ۲۰۰ سال ایران به هیچ کشوری حمله نکرده، ۲۰۰ سال. همیشه از خودمان دفاع کردیم. ولی الان باید متهم شویم که ما تروریست هستیم و ما عامل ناامنی در منطقه‌ایم و این باعث شده که ما راهبردی که برای خودمان انتخاب بکنیم، قدرت می‌خواهیم که از خودمان دفاع کنیم. قدرت نمی‌خواهیم که تجاوز کنیم. انرژی را برای توسعه می‌خواهیم، برای ساختن بمب و تخریب و تهدید جامعه نمی‌خواهیم، برای امنیت و مشارکت می‌خواهیم.

ملت ایران در هفت ماه گذشته، هر شب در محرومیت از دانش هسته‌ای.

موضع هسته‌ای ایران در میدان جنگ حل نمی‌شود، راه‌حل توافقی است که به جهان اطمینانی معتبر از صلح‌آمیز بودن برنامه ایران و به ملت ایران اطمینان از حفظ حقوقش بدهد. اصل سوم ما مشارکت برای امنیت است. در منطقه‌ای زندگی می‌کنیم که جنگ مرز نمی‌شناسد، بحران یک کشور به همسایگانش سرایت می‌کند. از همین‌رو ایران همسایگان خود را رقیب امنیت خویش نمی‌بیند، ما همسایگان خودمان را قوی می‌خواهیم.

ما نمی‌توانیم بگذاریم همه از تنگه هرمز بهره ببرند اما ایران از آن محروم باشد. راه را بر ما می‌بندند، بعد اسلحه و مواد منفجره و موشک و انرژی برای نابودی کشورها از همان آبراه منتقل می‌کنند. این امکان‌پذیر نیست. نمی‌توانند این کار را بکنند و ما اجازه نخواهیم داد که یک چنین اتفاقی در کشور ما بیفتد. استقرار دائمی ناوگان‌های متخاصم و گسترش جنگ امنیت نمی‌آورد، امنیت کشتیرانی را نمی‌توان با امنیت کشورهای ساحلی به هم ریخت.

عالیجنابان!

اما درباره فلسطین؛

فلسطین همچنان زخمی بر پیکر وجدان جامعه جهانی است و غزه همچنان نماد شکست سازوکارهای بین‌المللی در جلوگیری از رنج غیرنظامیان. دهه‌هاست که قطعنامه‌ها صادر می‌شوند اما اشغال و خشونت ادامه دارد.

ادامه در صفحه ۲

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات
مؤسسه پیام
فرهنگی، ورزشی و رفاهی

آگهی مزایده عمومی شماره ۱/۱۴۰۵

مؤسسه فرهنگی، ورزشی و رفاهی پیام در نظر دارد رستوران شماره یک (تالار پیام) خود را مطابق شرایط عمومی، طرح قرارداد و شرایط فنی و اختصاصی از طریق مزایده عمومی و در قالب عقد اجاره به اشخاص حقیقی و حقوقی واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از کلیه اشخاصی که موضوع فعالیت آنها با موضوع مزایده مطابقت دارد و دارای مجوز لازم از مراجع ذیربط می‌باشند دعوت می‌گردد با ارائه فیش واریزی نسبت به دریافت اسناد مزایده از مؤسسه به نشانی: تهران- خیابان شریعتی- بالاتر از چهارراه قدوسی- روبه‌روی پارک اندیشه-ورودی۱۱- دفتر حقوقی و امور قراردادها مؤسسه پیام، مراجعه نمایند:

۱- **تاریخ درج آگهی** روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۲ می‌باشد.

۲- **مهلت دریافت اسناد مزایده:** از تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ به‌مدت ۱۰ روز لغایت پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳

۳- **مهلت تسلیم پاکات مزایده:** به مدت ۳ روز از تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۴ لغایت ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۶

۴- **فیش خرید اسناد مزایده:** مبلغ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال واریز به حساب شماره به نام مؤسسه فرهنگی، ورزشی و رفاهی پیام نزد پست بانک شعبه شهید فلاحی

۵- **سپرده شرکت در مزایده:** به یکی از دو روش ذیل می‌باشد:

۵-۱- ارائه ضمانت‌نامه بانکی به میزان ۵٪ کل مبلغ پیشنهادی به‌نام مؤسسه فرهنگی ورزشی و رفاهی پیام، از یکی از بانکهای معتبر و دارای مجوز با اعتبار ۳ ماهه و قابل تمدید.

۵-۲- فیش واریز نقدی به میزان ۵٪ کل مبلغ پیشنهادی به حساب شماره IR۹۷۰۲۱۰۰۱۸۳۲۰۱۲۹۰۵۸۲۲۵۵۰۱ به‌نام مؤسسه فرهنگی، ورزشی و رفاهی پیام نزد پست بانک شعبه شهید فلاحی

تبصره: استرداد وجوه واریزی مطابق شرایط عمومی می‌باشد.

۶- **زمان بازگشایی پاکات:** روز شنبه ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ ساعت ۱۴

۷- هزینه انتشار آگهی بر عهده برنده مزایده می‌باشد.

۸- مزایده گزار در رد یا قبولی یک یا تمام پیشنهادات مختار است.

۹- مزایده‌گزار در انتخاب مناسب‌ترین پیشنهاد اختیار تام دارد.

۱۰- حداقل یک پیشنهاد واصله ملاک اتخاذ تصمیم می‌باشد.

۱۱- در مورد وجود هرگونه سؤال یا ابهام درخصوص آگهی و یا اسناد مزایده می‌توانید با شماره ۴۲۳۴۰۱۶۰ و ۱۶۱ دفتر حقوقی و امور قراردادها تماس بگیرید.

کمیسیون معاملات مؤسسه فرهنگی ورزشی و رفاهی پیام